

Nederlandstalige tuchtraad van beroep voor Advocaten
Tweede kamer

Openbare zitting 17 oktober 2017

Dossiernummer: TB-0170-2016

In de zaak van:

de heer X,
wonende te ...,

hebbende als raadsman mr. Y,
advocaat te ...,

spreekt de Nederlandstalige tuchtraad van beroep voor advocaten, zetelend zoals in tucht, de volgende beslissing uit:

1. Voorwerp

De heer X, die eerder geschrapt werd van het tableau van de Orde van advocaten van de balie te ..., verzoekt om zijn wederinschrijving met toepassing van artikel 472, §1 Ger. W.

2. De procedure voor de raad van de Orde

De heer X richtte zijn verzoek tot wederinschrijving aan de stafhouder en aan de raad van de Orde van Advocaten bij de balie te ... in een brief van 19 mei 2016.

Hij werd door de raad van de Orde gehoord op 5 oktober 2016, zetelend zoals in tucht. Bij beslissing van 9 november 2016 verklaarde deze het verzoek tot wederinschrijving ontvankelijk, maar ongegrond.

Met een ter post aangetekende brief van 14 november 2016 werd de heer X in kennis gesteld van de beslissing tot weigering van wederinschrijving.

3. De procedure voor de tuchtraad van beroep

Op 29 november 2016 stelde de heer X hoger beroep in tegen de weigeringsbeslissing overeenkomstig artikel 432*bis* Ger. W.

De zaak werd behandeld op de zitting van de tuchtraad van beroep van 12 september 2017.

De verslaggever van de Orde bracht verslag uit.

De raadsman van de heer X en de heer X werden gehoord.

Het Openbaar Ministerie verleende advies.

De debatten werden gesloten verklaard. De zaak werd in beraad genomen.

4. Verzoek tot heropening debatten

De tuchtraad van beroep ontving op 19 september 2017 een verzoekschrift tot heropening van de debatten uitgaande van de stafhouder van de Orde van advocaten ..., waarin deze verwijst naar een stuk dat hij graag in de debatten zou willen brengen dat hij slechts daags na de terechtzitting van 12 september 2017 ontving en dat de bewijswaardigheid van de stukken, neergelegd door de heer X zou aantasten.

De heer X werd van het verzoek tot heropening in kennis gesteld op 21 september 2017 en legde op 28 september 2017 een 'conclusie na heropening' en twee bijkomende stukken neer. In zijn conclusie vermeldt de heer X dat de zaak op de terechtzitting van 12 september 2017 'in voortzetting' werd gesteld naar de terechtzitting van 17 oktober 2017, wat manifest onjuist is en, overigens, in tegenspraak met zijn eigen conclusie die hij de titel meegaf 'conclusies na heropening debatten'.

De tuchtraad van beroep stelt vast dat het stuk, waarnaar verwezen wordt in het verzoekschrift, zelfs indien het 'nieuw' zou zijn in de zin van artikel 772 Ger. W., geen stuk uitmaakt van overwegend belang voor de te nemen beslissing in de voorliggende zaak.

Los van de regelmatigheid van het verzoekschrift tot heropening, is er bijgevolg geen grond tot heropening.

Conclusies en stukken die na het sluiten van de debatten worden neergelegd worden, overeenkomstig artikel 771 Ger. W. buiten het beraad gehouden.

5. Ontvankelijkheid van het hoger beroep

Het hoger beroep is ontvankelijk. Het werd tijdig ingesteld. Het is naar de vorm regelmatig.

6. Met betrekking tot de wachtermijn bepaald in artikel 472, §1 Ger. W.

Artikel 472, §1 Ger. W. bepaalt dat een geschrapte advocaat niet kan worden ingeschreven op het tableau van de Orde dan na het verstrijken van een termijn van tien jaar nadat de beslissing tot schrapping in kracht van gewijsde is gegaan.

De tuchtraad van beroep besliste op 15 juni 2005 om de heer X als advocaat te schrappen.

De heer X stelde hiertegen cassatieberoep in en op 18 mei 2006 verwierp het Hof van Cassatie het cassatieberoep.

Artikel 28 Ger. W. bepaalt dat iedere beslissing in kracht van gewijsde gaat zodra zij niet meer voor verzet of hoger beroep vatbaar is, behoudens de uitzonderingen die de wet bepaalt en onverminderd de gevolgen van de buitengewone rechtsmiddelen. Dit artikel wordt uitgebreid naar de voorziening in cassatie, indien dit cassatieberoep schorsende werking heeft (P. Taelman, *Het gezag van het rechterlijk gewijsde. Een begrippenstudie*, Diegem, Kluwer, 2001, p. 140-141). *In casu* had de cassatievoorziening schorsende werking (zie tot de wet van 10 april 2014: art. 468, §3, tweede lid Ger. W., en vervolgens krachtens diezelfde wet: art. 1121/5, 3° Ger. W.), en begon de hier besproken termijn van tien jaar te lopen op de datum van het cassatie-arrest van verwerping van 18 mei 2006.

De wachtermijn bepaald in artikel 472, §1 Ger. W. werd nageleefd. De bestreden beslissing verklaarde terecht het verzoek tot wederinschrijving ontvankelijk *ratione temporis*.

7. De grond van het verzoek – De buitengewone omstandigheden

De vraag van een geschrapte advocaat tot wederinschrijving is – naast wat vereist is bij een primaire inschrijving en naast het respecteren van de wachtermijn van tien jaar, waarvan hierboven sprake – ook onderworpen aan het bestaan van ‘buitengewone omstandigheden’. Een beslissing tot schrapping is immers de zwaarste sanctie en is verantwoord omdat er ernstige inbreuken op de plichtenleer werden begaan door de advocaat, waardoor het vertrouwen van de burger, van het gerecht en van de overheid in de betrokken advocaat – en van de weeromstuit in de balie in het algemeen – zeer ernstig werd geschonden. Hierbij mag niet worden vergeten dat de advocaat een bijzonder, door de wet georganiseerd beroep uitoefent, wat hem binnen de gerechtelijke organisatie zekere voorrechten verschaft. Een wederinschrijving nadat het noodzakelijke vertrouwen, verbonden aan dit voorrecht, ernstig werd geschonden, moet in die omstandigheden worden beschouwd als uitzonderlijk. Er is geen wettelijk beletsel om deze buitengewone omstandigheden af te wegen tegenover de mate waarin de verzoeker het vereiste vertrouwen beschaamde.

De uitgesproken schrapping van de heer X was in hoofdzaak gesteund op de volgende feiten:

- Een in kracht van gewijsde getreden vonnis van 4 juni 2004 uitgesproken door de correctionele rechtbank van ..., waarbij de heer X veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van twee jaren met uitstel gedurende vijf jaren voor diverse drugsdelicten, die plaatsvonden tussen 1994 en 1998; het vonnis vermeldt dat de heer X minstens één van de spilfiguren was in een goed georganiseerde groep van personen met als doel harddrugs als speed, XTC en cocaïne, tot zelfs op internationale schaal te verhandelen, waarbij hij op grove wijze misbruik maakte van zijn hoedanigheid van advocaat om de

feiten te plegen, met als enige doel puur geldgewin; de strafmaat werd in gunstige zin voor de heer X beïnvloed door zijn blanco strafregister, een aanvaarde overschrijding van de redelijke termijn waarbinnen de strafvervolging behoort beëindigd te zijn en de verbeurdverklaring van een vermogensvoordeel van een bedrag van 64.452,32 euro (notitienummer 60.98.918/95);

- Een tweede in kracht van gewijsde getreden vonnis, eveneens van 4 juni 2004, uitgesproken door dezelfde correctionele rechtbank, waarbij de heer X veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van twee jaren met uitstel gedurende vijf jaren, behalve voor de periode van voorlopige hechtenis, voor diverse feiten van valsheden, oplichtingen, heling en witwaspraktijken, die plaatsvonden in de periode 1996-1998; het vonnis vermeldt dat de heer X een belangrijke rol speelde bij bepaalde feiten en diegene was die zorgde voor de praktische uitwerking van de listige kunstgrepen om de oplichting mogelijk te maken, waarbij hij misbruik maakte van de vertrouwensfunctie die hij genoot als advocaat; de strafmaat werd in gunstige zin voor de heer X beïnvloed door zijn blanco strafregister en een aanvaarde overschrijding van de redelijke termijn waarbinnen de strafvervolging behoort beëindigd te zijn (notitienummer 27.43.101818/96);

De 'buitengewone omstandigheden' in de zin van artikel 472, §1 Ger. W. houden minstens in dat de verzoeker blijk moet geven van een zodanig gewijzigde instelling dat kennelijk niet moet worden gevreesd voor de waarborging van een behoorlijke beroepsuitoefening met het oog op de belangen van de rechtzoekende.

Een vraag tot heropname heeft als dusdanig geen tuchtrechtelijk karakter, maar betreft de toegang tot het beroep. Het is de gewezen advocaat die de heropname vraagt die de bewijslast draagt van de door de wet vereiste 'buitengewone omstandigheden'. Anderzijds moet de weigeringsbeslissing met redenen worden omkleed.

In zijn verzoekschrift van 19 mei 2016 voerde verzoeker X, samengevat, de volgende elementen aan:

- Hij verliet, sedert zijn schrapping, het juridische milieu nooit: hij werkte als jurist in een advocatenkantoor, voornamelijk gespecialiseerd in maritiem- en handelsrecht; Hij volgde de nieuwe wetgeving op de voet;
- Hij kan niet voorzien in zijn levensonderhoud; Zijn pensioensuitkering kan maar maximum 452,15 euro (per maand) bedragen; Als 65-jarige is het niet evident om tewerkgesteld te worden; De enige mogelijkheid om een inkomen te verweren is via de uitoefening van het beroep van advocaat;
- Het is zijn diepste verlangen om opnieuw het beroep van advocaat uit te oefenen; Hij was reeds 30 jaren advocaat;
- Hij beseft en ziet in waar het destijds fout is gelopen, en 'betreurt' die periode ten zeerste; Hij zal het beroep 'op een strikte en deontologisch gerechtvaardigde wijze beleven';
- Het opnieuw advocaat zijn zal zijn 'reclassering in de maatschappij' in de hand werken;

Voor de raad van de Orde voegde de verzoeker er aan toe dat zijn tewerkstelling op de helling is komen te staan omdat het advocatenkantoor, waar hij werkzaam is, een beroep doet op een Franstalige stagiair, waardoor hij geen vertaalprestaties meer kan leveren. Hij stelde ook geen inschrijving meer te hebben in de KBO 'op zijn persoonlijke naam', maar wel voor de vennootschap waaronder hij werkt.

Voor de tuchtraad van beroep legt verzoeker X, naast een conclusie, een dossier neer met stukken om zijn verzoek te ondersteunen.

Deze stukken wijzigen in wezen niets aan de terechte oordeelkundige, omstandige en pertinente overwegingen van de raad van de Orde, die de tuchtraad van beroep beaamt, tot de zijne maakt en hier voor integraal hernomen houdt.

Ook in hoger beroep blijft de uitleg die de verzoeker geeft over zijn schuldenlast en over de oorzaak van deze schulden weinig transparant.

Niet ten onrechte verwees de Orde naar de strafrechtelijke veroordelingen die de verzoeker opliep na juni 2005, dit is na de beslissing tot schrapping. In hoger beroep voegde het Openbaar Ministerie een uitsnede uit het strafregister toe aan het dossier. De daarin vermelde veroordelingen stemmen niet volledig overeen met de veroordelingen vermeld in de brief van 5 september 2016 van de Algemene Administratie van de Inning en de Invordering, wat het vermoeden doet ontstaan dat er misschien meer veroordelingen zijn dan deze vermeld in deze brief (en waarnaar de Orde refereerde).

De heer X geeft in de conclusie die hij in hoger beroep neerlegde toe dat hij op een bepaald tijdstip 'het Noorden volledig kwijt was', maar dit 'tijdstip' situeert zich dan wel na de schrappingsbeslissing want de veroordelingen voor verkeersinbreuken, die uit het dossier blijken, zijn allemaal uitgesproken jaren na de schrappingsbeslissing, wat niet direct getuigt van een gewijzigde instelling tegenover het naleven van de wet.

Over de correctionele veroordeling van 7 oktober 2011 wegens het niet binnen de voorgeschreven termijn voorleggen van de jaarrekeningen, schrijft de heer X alleen dat de jaarrekening werd neergelegd en dat de boete werd betaald, maar hij legt geen bewijsstukken voor ter ondersteuning van deze bewering. Over de vennootschap, waaronder hij naar eigen zeggen werkt, geeft hij geen informatie van welke aard ook (benaming, KBO-nummer, maatschappelijk doel, vermogen, jaarrekeningen, enzovoort). De stelling van verzoeker dat een wederinschrijving 'de enige manier' is om in zijn levensonderhoud te voorzien en van een inkomen te kunnen genieten blijft dan ook een loutere bewering, die door geen enkel element wordt ondersteund. Het pensioen dat de verzoeker geniet is inderdaad zeer laag, maar belet niet dat hij daarnaast misschien nog andere inkomsten genoot en geniet, wat hij overigens impliciet zelf erkent en wat wordt aangetoond door 28 verklaringen van cliënten, die hij voorlegt (en waarvan de inhoud soms woordelijk identiek is).

De heer X stelt in zijn conclusie dat 'al de boeten betaald en vereffend zijn', maar gelet op de brief van de 5 september 2016 van de Algemene Administratie van de Inning en de Invordering, waaruit blijkt dat op dat ogenblik nog 3.258,53 euro moest betaald worden, was het toch aangewezen om het bewijs van de actuele stand van de betalingen te leveren. De e-mail van 12 april 2017 van plaatsvervangend gerechtsdeurwaarder M, die weinig details bevat, zou iets anders kunnen laten vermoeden. Inderdaad, in deze brief staat dat de heer X in vier uitvoeringsdossiers maandelijks 200,00 euro afbetaalt sinds 2013. Gezien uit de brief van 5 september 2016 van de Algemene Administratie van de Inning en de Invordering blijkt dat de boetes in 2016 nog niet werden betaald, kan daaruit worden afgeleid dat deze afbetalingen geen betrekking hebben op

deze boetes, in tegenstelling met de bewering van de heer X ter zitting dat deze boetes bij voorrang en volledig werden betaald met deze afbetalingen aan de gerechtsdeurwaarder.

Het door de heer X betoonde gebrek aan transparantie met betrekking tot zijn schuldenlast en het door hem getoonde gebrek aan respect voor de wet na de schrappingsbeslissing zijn niet van die aard dat er zonder enige twijfel kan vertrouwd worden op een resoluut gewijzigde instelling van de verzoeker, die op het ogenblik van de feiten, die geleid hebben tot de schrapping, geen jonge beginnende advocaat was, maar integendeel een advocaat met meer dan 15 jaren ervaring.

Uit het bovenstaande volgt dat er onvoldoende zekerheid bestaat dat de heer X het vertrouwen dat de rechtzoekenden, het gerecht en de Orde in hem moeten kunnen hebben, niet opnieuw gaat beschamen. De door verzoeker X aangehaalde elementen zijn niet van aard de buitengewone omstandigheden aan te tonen vereist voor een wederinschrijving.

Om deze redenen,
de tuchtraad van beroep,

Wijst het verzoek tot heropening van de debatten af;

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk maar ongegrond:

Wijst de heer X ervan af.

Hebben deelgenomen aan de behandeling en de beraadslaging:

de heer Johan Boon, voorzitter
en de assessoren mr. Geneviève Boliau, mr. Philippe De Jaegere, mr. Edward Pieters en mr. Jan Goedhuys.

De assessoren hebben deze beslissing allen ondertekend voor de uitspraak.

G. Boliau

Ph. De Jaegere

J. Goedhuys

E. Pieters

Waren aanwezig bij de uitspraak:

de heer Johan Boon, voorzitter
en mr. Ludo Kools, secretaris

L. Kools

J. Boon